

Rozhovory se životem

87

OBSAH

Vlastnosti nutné v přicházející době-----	4
Mistr je jen jeden -----	5
Denní analýza je nutná-----	6
Můžete vnímat svého průvodce-----	7
Medialita -----	8
Nevědomá falešná kněžna-----	14
Usilovat o duchovní hodnoty-----	19
Vnější a vnitřní svoboda -----	21
Zodpovědnost za to, co říkám-----	25
Ježíš Kristus před Pilátem-----	26
Nevědomý statkář a myslivec-----	27
Pozemská a duchovní smrt-----	33
Duchovní vedení-----	38
Zjemňování hmoty-----	39
Vyslyšené modlitby a duchovní vedení-----	43

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

VÁNOČNÍ VEČER

Ó, podívejte, jak spěšně se mraky pohybují!
Dnes mají naspěch i andělé,
jsou nad mraky a házejí zlatá lana.
A lidé, kteří s vírou hledí k nebi a modlíc zdvihají ruce,
chytají konec

– a jejich důvěra se naplní vánoční atmosférou -.

Pohledy druhých jsou směřovány k Zemi,
nemohou lana vidět.
Proto je jim poslán anděl, aby posílil dřímající duši.

Ó, hledejte o vánoční noci svá lana,
která vám kdysi přinesla spásu;
a vězte: Na tom laně vás vede volně
anděl celý rok!

Ephides

VLASTNOSTI NUTNÉ V PŘÍCHÁZEJÍCÍ DOBĚ

předáno písemně v září 2017

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

My, Boží poslové, jsme slíbili šířit Ježíšova slova a myšlenky tak, abyste pochopili jejich podstatu a dokázali podle nich žít. Začneme důležitou Ježíšovou výzvou lidstvu: „Nastoupí také nástroje zlého duchovního světa, které povedou mnohé do omylů. A jelikož převládne bezbožnost, ochladne láska u většiny lidstva. Kdo však až do konce zůstane pevný, ten bude spasen. A aby všichni nevěřící poznali pravdu, bude toto poselství Boží říše hlášáno po celém univerzu.“

Bez vytrvalosti se začne otrásat to dobré, cos dosud vykonal, i duchovní pokrok, kterého jsi dosáhl! Je třeba vydržet až do posledního výdechu, protože jinak hrozí nebezpečí vzdálení se Kristu. Neboť rozhodujícím pro tvůj vzestup do nebeské říše je poslední akt tvého života.

Snadné je začít, obtížné vytrvat. Všechny vaše bohubilé skutky jsou výsledkem nezlomné vytrvalosti a vůle. Jak postupovat, abys vydržel až do konce? Tak tedy: **nepřeceňuj se! Nebud' nezdravě ctižádostivý! Nezačínej razantně – bylo by to nerozvážné, protože temné síly tě svedou tak, že jim odevzdáš energii, a pak budeš odsouzen k prohře.**

Kristus potřebuje sourozence rozvážné, odvážné, milosrdné, láskyplné, ty, kteří své síly nasazují tam, kde mají být podle Krista a Božích poslů uplatněny: pro vnitřní růst, stabilitu a lásku k bližnímu v jakékoliv formě. Aby sourozenci poznali, jak vypadá ten, kdo vytrvale kráčí po cestě vedoucí do čistých nebeských sfér!

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

Trocha lásky je jako kapka vody, která dodá květině sílu se vzpřímit.

Phil Bosmans

MISTR JE JEN JEDEN

Milovaní! Ježíš učil následující: „Na Mojžíšově stoličce sedí znalci písma a farizejové. Ne všemu, čemu učí, máte věnovat pozornost a důvěru, natož je napodobovat. Neboť oni podle toho, co učí, nežijí, ale „Mistry“ se nazývat nechávají. Vy se mistry nenazývejte a ani se tak nenechávejte oslovovat. Existuje pouze jeden Mistr a vy všichni jste sestry a bratři. Ani učitel byste se neměli nechat nazývat. Jen jeden je náš učitel - Mesiáš. Největší mezi vámi má být váš služebník. Protože ten, kdo se vyvyšuje, bude ponížen, a kdo se sám poníží, bude povýšen.“

Tvoje první slova na Zemi asi byla „máma nebo táta“. A první otázky zodpovídali rodiče, jak nejlépe uměli. Později jsi hledal pravdy, po nichž toužila tvá duše. Pamatuj, že duchovní pravdy nejsou produktem rozumu, ale že je hledá čistá mysl. Poznal jsi jiného učitele – Ježíše Krista. Tvoje důvěra se přenesla z pozemského člověka na kdysi pozemského člověka. Ježíš Kristus tě učí poznávat tvého i našeho Otce, Boha, Stvořitele veškerého bytí. Také učí duchovní pravdy, kterými máš žít. Není to lehký úkol, ale nitro touží po něčem víc, než je pozemský život, než jsou jeho radosti, strádání, starosti, nouze atd.

V oněch dobách mohl Ježíš učit jen takové pravdy, které lidé byli schopni pochopit. Pak pověřil Boží posly, např. i duchovní průvodce, aby s lidmi Země zůstali ve stálém kontaktu. Lidská duše hledá původ pravd. Pravda není slovo ani věc a jejím zdrojem je ten, kdo ji stvořil – tedy Stvořitel. Proto mohl Ježíš Kristus ve svých výkladech s hlubokým přesvědčením říci: „Já jsem pravda a cesta. Kdo mě následuje, nebude bloudit temnotou.“

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

DENNÍ ANALÝZA JE NUTNÁ

Milí sourozenci! Abyste byli schopni nauku o pravdě osobně žít, přizpůsobují ji Boží poslové lidem. Ale na Zemi jsou nepřátelé těchto pravd, Satanem vyslaní překrucovači pravd neboli lháři.

Proto se, moji milí, snažte, aby se vám stalo zvykem denně průběžně analyzovat to, co jste zažili. Budete-li takovou kontrolu konat systematicky, bude váš život probíhat v míru a bezpečí. Však víte, jak těžce se napravují chybná rozhodnutí. S každou správnou kontrolou a přezkoušením budete silnější a duchovní průvodce může zasahovat, abyste neodpadli. Dělejte to poctivě a s plnou vážností. V této souvislosti uvádím slova apoštola Pavla: „**Každý ať svojí myšlenkovou cestou dojde k pevnému přesvědčení a ponechá si jej po celý život.** Vše, co není kontrolováno, přezkušováno a nedělá se z přesvědčení, může vést k omylům, a těch se máte vyvarovat.“

Proto radím: **Duchovní pravdy považuj za největší cennost!** Však Ježíš řekl: „Nebeská říše je jako poklad zakopaný v poli. Našel ho muž, zaradoval se, vše prodal a pole koupil.“

Člověk si dělá plány a často zažívá, že je Bůh zhatí. Je-li ale jejich cílem hledání pravd, nehraje žádnou roli, když jsou plány zkříženy. Výsledek není nikdy špatný, ba často lepší, než jak si to člověk sám představoval.

Mahatma Gándhí

MŮŽETE VNÍMAT SVÉHO PRŮVODCE

Milí sourozenci!

Přišli jste sem prožít sounáležitost, čímž vás tedy s radostí vítám. Vím, že se zaobíráte lidskými věcmi, ale ty už provždy odložte stranou, nejsou našeho učení hodny. Víme, že vás pokušitelé svádějí, proto se řiďte radou Ježíše Krista: „Přijďte ke mně všichni, kdo jste zavaleni a zatíženi na duši. Chci vás osvěžit!“ Hleďme vpřed a začněme, vše pozemské opusťte, ať vám dnešní seminář přinese ovoce.

Neřekl snad Ježíš: „Proste Otce, ať vám sešle pomocníka, který bude neustále s vámi?“ Jsou u vás? Ano, jsou u vás i kolem vás. Ale vy je málo vnímáte, protože se jimi moc nezabýváte. Pak jsou vedle vás zticha. A tak radím: Myslete víc na ně, mluvte s nimi jako s pomáhající rukou Boží! Přezkušujte ale, jaká vám dávají vnuknutí, zda jsou opravdu seslání Bohem. Kdybyste je zaměnili s jejich protivníky, zažili byste hodně potíží a bojů.

Boj mezi nimi a démonickými vyslanci je velmi častý. I vy sami ho v sobě cítíte, vnímáte ho i u jiných sourozenců. Modleme se tedy, ať jsme svobodni od negativních sil.

Budu se snažit být u vás co nejčastěji. Nakonec předám ještě požehnání a radu Josefa z N.: Milovaní, při všem, co konáte, myslte pokaždé na váš budoucí život!

Čím jednodušeji žiješ, čím jsi prostší, přirozenější a milující,
tím lépe poznáš pravou vnitřní podstatu své existence.

Emanuel

MEDIALITA

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem přinesl vše, po čem vaše duše touží: radost, klid, bezpečí a vytrvalost. Také bych vám rád předal mnoho trpělivosti, pevnou vůli, energii, a především schopnost kvalitně přijmout vibrace, které jsme pro vás vytvořili. Boží duchovní svět vám z pověření Krista daruje uzdravující vibrační sílu; posílí vaše zdraví, dobrou vůli, a zejména svobodu.

Můžete a máte si vytvořit vnitřní svobodu! Zvnějšku jste svázáni mnoha pozemskými zákony. Ale Boží zákony pouze doporučují, jsou pružné díky tomu, že u Boha neexistuje příkaz: musíš. Všech deset Božích přikázání říká pouze: „Máš...!“ Ony nenutí, znamenají tedy projev lásky, protože berou ohled na svobodnou vůli každého jedince. Takže Boží láska vnáší vnitřní svobodu, nezávislost a je spravedlivá.

Děkuji za zkrášlené duše, za dušičky květin, děkuji všem účastníkům setkání, přednášek a seminářů, při nichž jsem byl přítomen. Přeji vám, aby to, co jste se tam dozvěděli, ve vás zůstalo! Přinesl jsem mnoho, přemnoho myšlenek: Nepodléhejte ubohému mamonu, odolávejte lidem odlišných názorů, nenechte se přehlušit pozemským, a už vůbec nezapomínejte na lásku našeho Stvořitele. Vždyť nás spojuje! Nebylo by to moudré a v nadzemí byste velmi litovali, že jste v pozemském životě zapomněli na dary, které vám Kristus a Boží poslové dávali.

V tomto ohledu se zaměřujte na svoji budoucnost! Že si ji vy osobně tvoříte, již víte. Proto jen připomínáme: Konejte dobro, buďte pokojní a vděční, že jste se s námi směli spojit! Vaši duchovní průvodci to chtěli, protože jste si před tímto pozemským životem předsevzali stoupat do světlejších sfér, do krásnějších nebes. Řekl jsem vědomě: nebes. Neboť neexistuje jen jedno nebe, nebeských říší je mnoho. A jedna patří výhradně Stvořiteli! Nikdo jiný do ní nemůže vstoupit kromě Jeho samotného a těch, které k sobě pustí.

Jsme děti Boží. Máme možnost usilovat o dokonalost, a až takoví budeme, pak – lidsky vyjádřeno – můžeme být pozváni do říše nebeského Otce. Kvůli tomuto vrcholu existence se vyplatí kráčet odvážně životem.

Předpoklady mediality

Schopnost být médiem souvisí se specifickými pozemskými ódovými silami. Člověk, který je má, je schopný mediálně spolupracovat se světlými duchovními bytostmi: přijme od nich duchovní pravdy potřebné pro lidstvo a předá je dál.

Médium dále musí být ještě velmi senzibilní a schopné uvolňovat své ódové síly a dávat je Božím poslům k dispozici.

Boží poslové s ním spolupracují, protože ho na tuto službu již v nadzemí připravovali, aby pak pozemský život strávil aktivitami ve prospěch lidstva. Přinášejí skrze něj pravdy, impulzy pro změny smýšlení i pro zvládnutí pozemského života. Pak už záleží na vůli každého a na vzájemném porozumění.

V nadzemí řada duchovních bytostí hledá toho, kdo je ochotný stát se médiem, a potom ho školí. Zdůrazňují, děje se to již tam, ne až ve hmotném životě. Některé z nich pak médium v pozemském životě provázejí. Dnes však na Zemi pracuje málo Bohu sloužících prostředníků. Abychom lidstvu ukázali čistotu, pravdy, lásku, a zejména cestu návratu do světla, potřebovali bychom jich mnohem více. Protože jiným způsobem se člověk k pravdám nedostane!

Mnohé církve jsou přesvědčeny, že s ukončením života posledního apoštola skončilo oznamování Božích pravd. Ovšem ono se děje. Několik století jsme se starali o prvotní křesťany, pak se média musela odmlčet; sdělování pravd pokračovalo pouze v malých skupinkách.

V současné době neexistují bohužel všechny skupiny médií, které jsou označeny v knize Allana Kardeca. Ale to nehraje žádnou roli, jsme flexibilní a přizpůsobili jsme se tomu.

Druhy médií

1. Dnes jsou pro šíření duchovních pravd nejcennější **hovořící média**. A vy pak máte jimi předaná sdělení šířit dál. To je přání Krista a Božího duchovního světa.

Většina médií oznamuje to, co získávají inspiračně. Pouhý zlomek získává pravdy v polotransu, kdy dotýčný částečně vnáší vlastní vědomosti či myšlení. V případě plného transu ale médium již toto uplatnit nemůže, protože jako duchovní bytost vystoupí z fyzického těla, zatímco Boží duchovní bytost do jeho hmotného těla vstoupí. Proto jsou předána oznámení bez ovlivnění médii. Vykládám to zjednodušeně, milí sourozenci, neboť médium Božímu poslu musí svobodně dát vše, protože neví, co bude pro oznámení třeba. Duchovní bytost si pak vybere jen některé ódové síly, spojí je s vlastními, a to mu umožní hovořit.

2. Píšící média jsou většinou inspirační, malá část i transovní.

3. Planžetová medialita. Médium posouvá k písmenům či jiným znakům umístěným na desce planžetu neboli lehký předmět. Jedná se o zdoluhavý postup a užívá se většinou v malých společenstvích. Důležité je, aby spolupráce opravdu probíhala s Božími posly.

4. Medialita skrze malování. Může být jak inspirační, transovní, tak i automatická. Posledně jmenovaná probíhá ve větším či menším transu. Dotýčný buď kreslí, nebo v nějaké písemné formě předává oznámení.

5. Teleportace. Transport na dálku má proběhnout v transu či v hlubokém transu. Slyšeli jste správně: má. Protože jinak působí u takových médií negativní síly.

V minulosti byla velmi kvalitním všestranným médii Marie Silbert: v její přítomnosti hrály housle a melodie dlouho vibrovaly ve vzduchu. Nebo se na hodinách objevil zřetelný vryp „Nell“.

Marie Silbert měla na zahradě vysokou švestku, plody se urodily jen nahore. Bratr Nell jí řekl: „Nastav zástěru!“ a pak do ní švestky začaly padat. Řeknete: „Zázrak!“ Ale není, příčinou byla směs ódů bratra Nella a Marie Silbertové.

Jsou to maličkosti, ovšem na diváka působí silně. Hodně se při tom spotřebuje ódových sil jedné či více duchovních bytostí a média. Dnes se to děje zřídka, protože lidstvo zajímá hmota, zatímco snahu o vnitřní vývoj odsouvá stranou.

Média pracují na svém vnitřním vývoji, a to stále a vytrvale. Aby spojení s Božím poslem zůstalo zachováno, mají být k dispozici kdykoliv. Většinou se Boží poslové přihlásí tajným slovem známým pouze médiu – je to pojistka, aby ho nepodvedly negativní síly. Boží duchovní svět svá média chrání, nemůže však dělat nic proti tomu, pokud prostředník začne vědomě sloužit temnotě. Neboť my, Boží poslové, i v tomto případě respektujeme svobodnou vůli.

6. Zhmotňující média. Těch, s nimiž mohou Boží poslové spolupracovat, je na Zemi velmi málo a bude jich ubývat. Většinou slouží negativním silám a zvědavosti člověka. Těm se budu věnovat více, protože je to důležité.

Médium se s veškerou svou životní silou spojí se světlou duchovní bytostí a pak společně použijí nejlepší ódové síly k tomu, aby nějaká další duchovní bytost získala lidmi viditelnou postavu.

Boží duchovní bytosti potřebují pro vyvolání zhmotnění životní síly cherubínů. Ti však nejsou vždy ochotni – neboť jsou vysoce vyvinutí – kvůli lidem poháněným zvědavostí, touhou po senzacích a často sloužícím satanským bytostem dát své síly k dispozici. Musí to mít duchovní smysl, aby z toho měli lidští sourozenci užitek. Aby se například přesvědčili, že po tzv. pozemské smrti existuje další život. Většinou se tedy materializují takoví bývalí lidé - nyní duchovní bytosti - , které přihlížející znají. Pak s jistotou řeknou: „Ano, tohle je můj bratr, sestra, otec, moje matka, můj vnuk atd. Tak vypadal, mluvil, to jsou jeho charakteristické pohyby.“

Matka Silbert byla částečně zhmotňujícím médiem. Bohužel trpěla mnoha pozemskými tělesnými neduhy, disharmoniemi, vy říkáte nemocmi. Když byla zcela zdravá, dokázala materializovat víc. V Kodani žil Einer Nielson a hlavní médium Mirabelli, v Polsku pak bratr Kluski; vyvolávali ve spojení s Božím duchovním světem zhmotnění.

7. Média léčitelská. Těmto médiím je zcela prostě léčitelskou duchovní bytostí vnuknuto dodat do toho či onoho místa těla nemocného životní sílu. Bývají buď inspirační, v polotransu či v transu úplném.

V současné době jsou velmi potřebná. Proč? Protože roste počet lidí s psychickými problémy! Vznikají ztrátou ódových sil. Lidé je ztrácejí stresem, uspěchaností, nepřiměřeností. Jak to vaši lékaři vysvětlují, mě nezajímá.

S tímto typem médií většinou spolupracují duchovní lékaři: pomáhají tedy při poruchách centrální nervové soustavy tím, že do ní přivedou ódové síly, takže se lidé zase vzchopí. V této souvislosti uvedu Bruna Gröninga jako příklad velmi úspěšného léčícího média.

Vaši pozemští lékaři říkají, že přibývá psychických nemocí. Jak by v tomto případě pomohla vyškolená média! Kolik jedů, ano, slyšíte dobře, kolik jedovatých léků by se tím ušetřilo.

Důležité je, aby lidé své potíže neodsouvali stranou, ale vzchopili se a předstoupili – lidsky řečeno – před Krista či Boží stolec se zvoláním: „Prosím o pomoc!“

Přeměnit v hmotu způsobem, o kterém jsem před chvílí hovořil, nebo provádět teleportaci je mnohem těžší, než být léčitelským médiem. Takové médium je pouze průchozí stanicí, jen přenáší pomoc na toho, kdo ji potřebuje. Spotřebuje se při tom málo jeho životní síly, protože v mnohem větší míře přichází léčivá energie od Božích poslů. Takže se u psychických nemocí, disharmonií či stresových situací zajistí snadněji změna vibrace nemocného než jakákoliv proměna hmoty.

Patří sem rovněž **deprese**, ale v tomto případě musí být k dispozici mocná pomáhající duchovní bytost. Při depresi působí i negativní síly, takže ji lze léčit hůře, než když je člověk volný, důvěřuje Bohu a volá o pomoc. Deprese je druh zasetí negativními silami. Pro uvolnění je pak třeba cherubín, či dokonce archanděl Michael nebo jiná vysoká duchovní bytost. Takže tento druh mediality je velmi důležitý pro zlepšení, vyléčení a dobré pokračování denního života.

A nyní média, jimž říkáte **fakíři**; lidé k nim v minulém století masově putovali do Indie. Ke svým aktivitám používají vlastní sílu vůle, ale rovněž je podporují negativní síly i diváci, kteří jim svým zájmem pilně odevzdávají svůj ód. Boží poslové mají s tímto málo co do činění. Existuje i možnost, že negativní síly inspirují touhu zvědavých. Říkám to proto, abyste se takových praktik vyvarovali.

Fakír měl buben a velkou prázdnou nádobu. Tu ukazoval všem přihlížejícím; seděli v půlkruhu nebo se pohybovali kolem něho. Silou své vůle a ódovou silou svojí i diváků vytvářel kouř vycházející z nádoby. Uvnitř nic nebylo, nebylo to ani pochybné kouzlo, jednoduše silou vůle vnutil směs

vzduchu, aby hořela a vyvinula kouř. Ale to není všechno. Zvědavcům, kteří přicestovali z daleka, nabídl ještě více. Zhmotnil molekuly vzduchu, a vytvořil tak prach. Nasypal ho na lavici před diváky a ti si mohli na něj sáhnout. Po nějaké době prach zmizel, neboť ódová síla diváků i fakíra pominula. A na závěr fakír s pomocí negativních sil zhmotnil vzduch na menší či větší částičky písku. Ty však brzy také zmizely.

Spoluaktéry této velké negativní atrakce minulého století byli diváci z celého světa, kteří sem přicestovali. Považovali to za zázrak, ale zázrak to není. Je to jen sáhnutí do vyšší dimenze, o níž lidé všeobecně nemají ponětí.

Nyní **jasnovidní lidé**. Existují dva druhy:

- Jasnovidnost se často objevuje u vyškoleného média jako dar za spolupráci s Božími posly. Vlastně to dar není, protože duchovní bytosti rozvíjejí v úzké spolupráci s médiem schopnost vydávat ódovou sílu a ta s jasnovidectvím trochu souvisí.

- Pak existují jasnovidní lidé, kteří se na tuto dovednost v nadzemských sférách sice také připravovali, takže se narodili do rodiny, která jim dala vhodné dispozice, zejména kvalitu ódu, ale v pozemském životě ztratili spojení s duchovní bytostí (viz Hanussen).

Jasnoslyšnost. Jedná se o dar, který se dříve či později s vývojem média otevírá. Každý člověk by mohl být jasnoslyšný, avšak není tomu tak, protože lidé se zaměřují na vnější. Ztrácejí schopnost slyšet duchovního průvodce. Kdyby tomu tak bylo, byli by vedeni a kráčeli by životem radostně, a navíc by mohli sourozencům předávat rady Božích poslů.

O medialitě podává mnoho informací kniha Allana Kardeca. Ovšem ne všechno můžu podepsat. Je napsána člověkem se zkušenostmi, ale místy příliš lidsky.

Děkuji za pozornost, těším se na další setkání a za chvíli předám médium nevědomé bytosti, která potřebuje vysvětlení.

NEVĚDOMÁ FALEŠNÁ KNĚŽNA

Tak, (otáčí se k bratru Josefovi), milý bratře, nyní pracujme.

Bratr Josef: Zkusme to!

Kdepak, zkoušet je málo! My budeme pracovat, působit pro Boží říši! Nuže, máš co do činění s jednou dámou a jejími přítelkyněmi. Touží po znalostech a my se jim je pokusíme předat. Aby i ony chtěly růst a konat dobro. Začněme tedy! V Kristu je uzdravení a mír. Bůh tě opatruj! Bůh budiž pozdraven!

V: vedoucí (Josef), D: duchovní bytost

D: Hraběnka a má díru ve slunečníku! To mně se stát nemůže! Všiml by si toho můj galán, poklekl by a upozornil mě na to. Jsem „von“, jsem kněžna, přestože poloviční. Víš, co to znamená? V monarchii nás bylo mnoho a většina z nás měla větší slovo než pravé kněžny, protože kníže dělal to, co jsem chtěla já, a ne jeho manželka. — Je tu vůbec někdo, kdo chce se mnou mluvit?

V: Ano, posloucháme tě se zájmem. Podívej, kolik nás tu je! Těšíme se na tvá slova.

D: Svou pozici jsem si vysloužila díky tomu, že jsem mu porodila syna a dceru.

V: To ale nebylo legální, byly to nemanželské děti, vid'?

D: Co znamená nelegální?

V: Dříve to lidé velmi silně rozlišovali. Dnes už tomu tak není.

D: Tenkrát jsem ovládala knížectví.

V: Takže jsi knížete řídila.

D: Ne docela, finance si řešil sám.

V: A to ti bylo líto.

D: Když jsem poprosila, dal mi docela dost, ale jeho manželka žadonila marně. Avšak teď chci mluvit o své osobní válce s tzv. oficiální církví.

V: Ta se proti tomu bouřila.

D: Jsme tu všichni, můj syn a dcera, můj kníže a jeho manželka i další, kteří v monarchii zažívali něco podobného. Chtěli bychom znát, jaký pořádek a výchova mají vlastně platit.

V: Inu, my lidé musíme žít v tzv. pořádkovém schématu, protože bez něho na Zemi nefunguje nic. Dokonce ani u Boha či v nadzemských sférách.

D: Dobře, ale existují výjimky, třeba já!

V: Tu sis přisvojila sama, nikdo ti ji neudělil.

D: I další kolegyně, baronky apod. si takovou výsadu přisvojily.

V: Věděly, že to není správné? Nebo to raději přehlížely?

D: Nesmíš, prosím, zapomenout, že jsme tehdy byly vládnoucí skupinou v monarchii!

V: Tedy ve stavu šlechtickém.

D: (blahoslunně) Šlechtický stav! Jak to zní! Kněžna je přece již nejvyšší stav!

V: Kladeš na to přílišný důraz.

D: Samozřejmě, vím přece, kdo jsem!

V: Bylo to tak vždy?

D: Ne, nebylo to pořád. Kněžna nemohla mít děti, ale věno přinesla velké.

V: Což pan kníže určitě rád přijal. A bokem měl pak milenkou – tebe.

D: To zní hrozně!

V: My to tak holt říkáme.

D: Když se syn i dcera oženili a odstěhovali, promluvila jsem si s kněžnou. Ta, zde ji máte, odešla ke svobodným zednářům.

V: Ti měli liberální myšlenky.

D: Ano, a - ona mi odpustila! Formovali ji, takže vyžrála, zatímco já byla jen a jen na peníze.

V: Rozuměla sis s ní?

D: Ano, něco jsem od ní převzala, často jsme hovořily o Bohu. U zednářů mu neříkají Bůh, ale „vyšší bytost“. Nevzdělávala mě dlouho, protože jsem byla odvolána, neboli umřela. To mě doposud mrzí.

V: Nebyla jsi nejmladší.

D: Tak ráda bych se kněžně znalostmi trochu vyrovnala. S těmi, které jsem měla, jsem byla jako dítě v plenkách. S polovičním věděním jsem byla napůl nahá. S plnými znalostmi je člověk oděn.

V: Zajímavé přirovnání. Vysvětlíš to?

D: Jistě. Nevzali mě - jak církev hlásala – do nebe, ale do nějaké rokle. Mé kolegyně už tam byly. Připadala jsem si jako vyhnanec. Bylo to pusté -

V: - místo.

D: Spíš výběh pro omezené bloumající lidi, co neznají správný smysl života.

V: Co jste tam dělali?

D: Klábosili o pozemském životě, co kdo dělal, jak rostly děti, vnoučata – pořád dokolečka o tom samém.

V: Nezajímali jste se o smysl života? Nenapadlo vás to?

D: Potřebovala bych k tomu víc času u zednářů a mé kněžny. Pak bych na to určitě přišla.

V: Ano, pak bys šla jiným směrem.

D: Jenže já nejsem původem šlechtična. Neuměla jsem ani pořádně číst a psát! Vzhůru jsem se vypracovala sama, ale neřeknu jak.

V: Měla jsi duchovního průvodce. Vidíš ho?

D: Teď ne, ale při hovorech o životě na Zemi ano.

V: Zajímaly jste se tedy pouze o materiální věci?

D: Jen o ně. Až jednoho dne jakoby udeřil blesk - přišly bytosti, které řekly: To byl špatný život na Zemi, tady jsi začala lhát, tamhle jsi obelhávala sama sebe, tam zase podváděla atd. Ukazovaly stále na všechny naše pozemské chyby. Jak to, že to věděly? Musím říct, že jsem pocítila trochu lítost nad tím, co církev vždy hlásala. Ale oni sami se tím neřídili.

V: Ano, dobře... Musíš rozlišovat mezi tím, co sem vnáší lidé, a tím, co sděloval svým učedníkům Ježíš. O tom jste měli diskutovat!

D: Když člověk ví, co ti vysocí hodnostáři hlásali a činili za našeho života, tak z cesty snadno sešel.

V: Jenže to byl jejich problém, víš?

D: Ale oni nás měli vést k Bohu. Co teď na to řekneš?

V: Bůh ti dal svobodnou vůli a rozum, tak jsi měla něco poznat sama.

D: Jedno je jisté. Když jsem začala cítit opravdovou lítost, přišly jiné duchovní bytosti. Hovořily jinak.

V: Byly to bílé bytosti a chtěly s vámi mluvit.

D: Správně. A jsou zde s námi.

V: A co vám říkají?

D: Nejdražší čas uplynul a vy dokola vedete bezvýznamné hovory o pozemském životě a feudálním životě, který dávno skončil.

V: Musíte hluboce litovat svých skutků a ostatním se nezabývat. Pak může přijít pomoc, světlé bytosti vás vezmou do krásnějších příbytků.

D: Můj posel mi tenkrát v temné sloji řekl: „Zahod' svoji pýchu!“

V: Ano, to bys měla udělat.

D: Jenže to jde moc ztuhla!

V: Popros o pomoc Boha a Jeho pomocníky. Pak to dokážeš.

D: Ujišťuji tě, že jsem se snažila, a proto jsem nyní také tady. Je nás tu 46 „šlechticů“. Ale máme ještě moc potíží, které jsme si zavinily samy.

V: Sama jsi naznačila, že byla pyšná. Stále ještě nedokážete být pokorné. Chcete si s sebou vzít alespoň pár cukrátek.

D: Ale už víme, že s sebou nic vzít nemůžeme.

V: A to je to, co tě tíží.

D: Správně. Podívej, na Zemi to bylo jednoduché. Poddaní nás uctivě zdravili, kolem nás bylo služebnictvo a ...Dál ti nemusím vyprávět, víš všechno. Ale jedno ne. Získala jsem od tebe sílu, protože najednou dokážu říci: Chci se změnit! Musím to dokázat!

V: Všichni, co tě poslouchají, vám všem posílají sílu.

D: Pojďte, pojďte všechny! Chci to dokázat a vy musíte také. Překonáme to a půjdeme blíž k Bohu!

*

Jsem tak rád! Děkuji všem z celého srdce, máme to za sebou. Děkuji, že tito sourozenci pokročili tak daleko. Už od začátku to nebylo snadné, spousta rozhovorů, vysvětlování. Není pro ně jednoduché poslechnout Spasitelovo: „Následuj mě!“ Syn člověka neměl ani kámen, na němž by mohl svou unavenou hlavu složit. Tedy stát se skromným a hledat odpověď na otázku: „Kdo vůbec jsem?“

Všichni jsme Jeho děti, jsme věční a zahrnuti Jeho láskou. My ale často Jeho lásku, lásku andělů a Božích poslů nepřijímáme. Kdo z vás si myslí, že přijímá celou Jeho lásku? Ani já ne! Ve stavu, v jakém se nacházíme, toho

nejsme schopni, protože pro ni nemáme místo. Bylo by, jenže je zabrané pozemským haraburdím. Místo toho, abychom se vnitřně čistili, duchovně rostli k pravdě, lásce a moudrosti, zatěžujeme se pozemskými věcmi. I já, ovšem ne v tak silné formě. A vědomě říkám – velké štěstí se přibližuje. Až budete tam nahoře přehlížet svůj život, uvědomíte si, že největší dar, kterým nás Stvořitel obdaroval, bylo vedení Božími posly. Jinak byste se ve světlém nadzemí neo-citli. Pak v tomto duchu budete myslet, mluvit a sdělovat ostatním. A to je naděje, naděje pro budoucnost ve světlých nadzemských sférách.

Světlou budoucnost vám může vzít pouze ten, kdo chce mít všechny pod sebou a chce ovládat – Satan. Podívejte se do světa, katastrofy, na nichž se člověk podílí, střídají jedna druhou. Ale stále nepřinášejí změnu uvědomění. Co tedy zbývá Kristu, než osobně přijít a udělat pořádek, oddělit duchovně žijící a duchovně mrtvé. Takže každý, kdo myslí srdcem, si řekne: „Chci patřit k duchovně živým, chci stát po boku Krista.“

Nejsvětější Otče! Chceme naše životy žít ve společenství s Tebou, Kristem a Božími posly! Uzpůsob to podle Svě vůle. Jsme připraveni odložit své malé já, aby to velké mohlo růst. Skláníme se před Tebou. Dík je příliš málo – láska vše. Avšak děkujeme i za úsilí, se kterým se nám Ty, Kristus a Boží poslové věnujete. Ať je to i nadále! Z vlastní zkušenosti vím, že Boží láska nevysychá. Buďte Mu věrni! Dejte veškerou sílu Kristu! Povede vás i se strážnými anděly životem až do zářivého nadzemí. Prosím za všechny: „Otče, dej nám sílu, abychom zvládli poslední etapu našeho pozemského bytí i budoucnost, kterou jsi nám skrze vedení Božích poslů otevřel.“

Pokuste se každé tři hodiny jednu nebo dvě minuty věnovat koncentraci na různé vám potřebné cíle. Velmi úspěšné je vysílání autosugescí, vyslovujte a vysílejte je co nejčastěji a všude, kde právě jste. Říkejte si kupříkladu: „Chci zůstat celý den klidný, myslet a jednat pouze pozitivně a pomáhat potřebným.“ Energie těchto slov se opakováním zesiluje a zároveň pomáhá nejenom vám samotným, ale také vašemu okolí a jeho vztahu k vám.

duchovní učitel Robert

USILOVAT O DUCHOVNÍ HODNOTY

Boží svaté požehnání ať je s vámi!

Bůh je nekonečně veliký! Nemůžete pojmut, jak velký je a jak mocná je Jeho láska! On, nekonečný, čeká na to, až se vy zase vrátíte domů. Čeká na to, až pochopíte, jak zásadní je vědět, že právě máte před sebou cestu, jedinou cestu, která vás dovede domů a jednou vás s Jeho láskou zcela spojí.

Jak je to s většinou lidí? Myslí vůbec na Boha? Jsou si vědomi toho, proč tento život žijí, a chtějí to vůbec znát?

Vy ale, milované děti, žijete v milosti, protože smíte vědět, proč na Zemi jste i proč musíte mnohé těžkosti nést. Také proč vás my, Boží poslové, neustále nabádáme, abyste odložili všechno, co v tomto pozemském životě není nutné, všechno, co vás z duchovního pohledu zatěžuje. Vaše myšlenky stále směřují ke hmotě!

Velmi mnoho lidí se domnívá, že vlastní ještě málo majetku. Stále to řeší, živí touhu mít víc než ten druhý, mít se lépe než všichni ostatní. Nebo chtějí být krásnější. Přitom zapomínají, jak je to nicotné! Měli by teď v pozemském životě žít zcela jinými hodnotami!

Pokud je někdo napomene – nechtějí to poslouchat! Vyhovuje jim tento životní styl - štvou se za hmotou, snaží se trumfnout ostatní, mít víc, být lepší. Lepší nejsou, ve skutečnosti jsou chudší než ten nejchudší z chudých, který si však nese ve vědomí: Má je Boží láska! Smím nosit jiskru od Něho! Na mně záleží, zda ji ponesu ke světlu, zda s její pomocí dokážu přijímat ze zářivé síly Boha a Jeho služebníků všechno to nádherné a hodnotné pro tento život!

To, že nemáte hromadit hmotu, neznamená, že máte žít v nouzi a bídě! Máte si být ale vědomi, že hmota není žádoucí cíl, není opravdová hodnota pozemského života!

Věřte, je tak nádherné, když se můžeme do některých lidí podívat a vidíme, že chtějí v sobě nést světlo do záře, přestože jim k tomu někdy chybí síla. Ale všichni víte: Pokud o ni prosíte, je vám darována! Na vás záleží, zda se osvobodíte pro světlo, pro Boží jiskru ve vás! Je na vás, zda poznáte, jaký má

člověk, dítě Boží, být, aby se mohl dostat do duchovní sféry, která znamená opravdové blaho!

Však víte, moji milí, jak často hovoříme k lidem a upozorňujeme, že nevhodný stereotyp nemůže donekonečna pokračovat. Ale kdo tomu věří? Kdo to chce připustit?

Takže přijdou mezníky, přírodní katastrofy. Mají vyburcovat k uvědomění, že přes noc, během hodiny, ba z vteřiny na vteřinu se život může od základu změnit!

Ale jsou mnozí, co se ani tehdy neprobudí. Někteří však začnou přemýšlet a ptají se sami sebe: „Je opravdu nutné vlastnit tohle všechno? Nešli jsme špatnou cestou? Neměli bychom zařadit zpátečku a být skromnější?“ Co je platné vlastnit a dostávat, když kvůli tomu lidé duchovně hynou?

Moje milované děti, vy jako duchovně probouzení jste snad porozuměli a budete, pokud se dostanete do vhodné situace, na to jiné upozorňovat: „Nemá smysl jít světem se zavřenýma očima! Nemá smysl si něco předstírat!“

Myslete na čas, který je vám ještě darován. Je krátký! Využijte ho! Co z toho člověk má, když při pohledu zpět zjistí, že svůj život promarnil? Co znamená majetek ve srovnání s vnitřním a vnějším klidem, vyrovnaností a trpělivostí člověka, který pochopil zdroj spokojenosti?

Ne boj o hmotu dělá skutečně šťastným, zajistí ho vnitřní boj se uskromnit, spokojit se s životem, který je člověku poskytnut. Takový boj je prospěšný a můžu říct jedno: Vlastně se vůbec nejedná o boj, nýbrž o **uvědomění si hodnoty a účelu pozemského života.**

Dnes mě k vám doprovázel celý zástup duchovních bytostí. Každý z vás dostal jednu z nich, pomůže vám, pokud budete chtít, pochopit to, co budeme říkat. Slova jsou však jen berličky – máte přijmout vibrace! Musím dokonce říct, musíte je přijmout, abyste mohli dosáhnout toho, co je účelem a cílem vašeho pozemského života!

Většina lidí má v sobě jakousi tíseň. A to je dobře! Neboť má upozornit, že něco není v jejich životě v pořádku. Má je přivést k přemýšlení. Vězte, pozemský život je krátký, ale vy to tak nepocítujete, protože se vám stále nedostává různých věcí nebo jste v sobě ještě neuhasili temno.

Uvědomte si: Mistr žil v chudobě, dobrovolně, mohl přijít na Zemi jako královský syn. Pak by si ovšem lidé mysleli: Měl to jednoduché, byl královským

synem! Ale on chtěl ukázat, že i ten nejmenší je schopen zářit, darovat štěstí a druhým pomáhat. Svůj život žil tak, aby i ostatní mohli jít touto cestou: v pokoře, ochotě pomáhat, být tu pro všechny a všem darovat lásku.

Viděl přesně, co před ním leží, věděl přesně, jaké to bude v jeho poslední den, v jeho poslední hodině. Přesto z lásky k lidstvu vše na sebe vzal! Plakal jen proto, že poznal, jak málo lidí půjde opravdově jeho cestou.

Prosím z celého srdce: Bud'te si vědomi času, který my, Boží poslové, smíme s vámi být! Bud'te si vědomi rad a vnímejte, že my k vám přicházíme v lásce, ne s výčitkami, a ukazujeme směr. Nezapomínejte na správnou cestu, světlo, jas.

Blíž k Tobě, Bože můj!

Amen.

VNĚJŠÍ A VNITŘNÍ SVOBODA

Všichni tvorové touží po svobodě a cítí se nedobře, když jsou omezováni, poroučí se jim nebo žijí v zajetí.

Představme si dvě klece: V jedné je pták, ve druhé želva. Která zvířecí duše se cítí v zajetí člověkem hůř?

Vaši duchovní průvodci poznají vaše myšlenky a říkají mi, že ne všichni v tom máte jasno. „Pták,“ je odpověď správná. Proč? Má vyšší vývojový stupeň než zvířecí duše želvy.

Všechny bytosti milují svobodu, jsou tak stvořeny. Zejména vědomé duchovní bytosti, tedy vy a samozřejmě i my. Proto probuzené děti Boží cítí omezující tlak hmotného těla. Doufám, milované dušičky, že už k nim patříte.

Měli byste se stále obklopovat Bohem, protože Bůh je absolutní svoboda! A my díky naší Boží jiskře, jiskře Jeho prasevřtla, jsme v porovnání s Ním ve svobodě relativní. Usilujeme o ni, je dosažitelná.

Díky Boží jiskře, kterou v sobě nosím, mám všechno, co má Otec. Jsem tedy nezničitelný a ve vztahu k Němu svobodný. Tak si Otec přeje a On je ten nejvyšší, absolutní. To mějte na zřeteli v okamžiku pochyb a také prohry! Pak jste schopni se znovu zdvihnout a vykročit dál.

Bohužel většina lidí nemyslí v těžkých situacích na Stvořitele, a pokud ano, tak ho za svůj stav obviňuje. Ale vinu hledejte vždy u sebe!

Kdo chce v sobě svobodu aktivovat, nesmí být otrokem! Máš být pánem nad svými pocity, myšlenkami, slovy a skutky!

Nesvoboda - zdroj chybného chování

Vlivem nesvobody člověk mnohokrát zabloudí, takže se posléze objeví potíže, které musí zvládnout. Váš úhel pohledu je pokriven, takže se nedokážete v těžké situaci dobře zorientovat a děláte chybná rozhodnutí. Ovšem zůstává-li pro vás Bůh vždy ten absolutní, pak častěji děláte správné závěry, nepadáte tolik, neboť i v nejtěžší situaci myslíte na Stvořitele.

Vnitřní svobodu stavět nad tu vnější

Když vás tak pozorujeme, vidíme, že často se cítíte málo svobodní. Trápíte se kvůli nedostatku svobody ve světě, mnohdy se cítíte jako ve vězení. Jenže vy nevíte, že můžete žít svobodu uvnitř! Ta je dokonce pro život ve hmotném těle velmi důležitá.

Fyzické tělo vás omezuje stejně jako ptáka či želvu klec. Již ale víte, že nemusíte být omezováni v nitru. To je spravedlnost Boží! A mnozí schopnost být vnitřně svobodni ovládají.

Bůh by nebyl spravedlivý, kdyby svému dítěti, duchovní bytosti, která se kvůli napravení svých pochybení vůči ostatním sourozencům přechodně inkarnovala do hmotného těla, neposkytl možnost cítit vnitřní svobodu. Takový tento pocit je pro jeho vývoj obzvláště cenný.

Astrální cestování

Již jste četli nebo slyšeli o tzv. astrálním cestování, tedy o výstupech z těla. Pozor! Pouze duchovně zralý, který ví, že si to i Bůh přeje, může souhlasit s vědomým výstupem z těla a začne se v tom cvičit. Nezkušený se většinou stává obětí negativních sil. Pohybují se kolem něho a chtějí mu odebrat ód.

Když se tak stane, nechají ho ležet. Prosím, nezajímejte se o tyto aktivity! Až budete zralí, pak se to dostaví spontánně a v lásce. Taková je Boží spravedlnost.

Aktivace vnitřní a vnější svobody

Jestliže chcete aktivovat svou vnitřní svobodu, pak to na svém vývojovém stupni nedělejte bez nás. Máte-li například touhu nám nepřetržitě dnem i nocí pomáhat, pak poproste svého duchovního průvodce nebo vyšší duchovní svět o pomoc a ochranu. Dostanete ji, neboť potřebujeme pomocníky, zejména ve sférách, kde s nedobrymi pocity a myšlenkami pomsty, závidi, nenávisti bloudí bývalí pozemští lidé jako nevědomé duchovní bytosti. Na základě vašeho svobodného rozhodnutí vás v noci začneme školit, takže posléze můžete třeba pomáhat jako pomocníci misionářským duchovním bytostem. Navenek jste pořád stejní, zdánlivě se nic neděje. Takže Boží moudrost a spravedlnost dala i lidem Země možnost se navzdory limitujícímu pozemskému tělu duchovně různě osvědčit.

Jestliže nasloucháš svému svědomí, kontroluješ myšlenky, pocity, slova a skutky, vzdáváš-li hold spravedlnosti, dáváš-li čest na svou korouhev, stavíš-li dobro do popředí, máš-li trvale rád vše živé, pak už jsi část své svobody na Zemi aktivoval. Takový má duchovní křesťan být!

Žiješ-li v nevědomosti, pak jsi od svobody daleko. Vědomě můžeš žít jen tehdy, znáš-li ideály, naplňuješ je a předáváš dál. Pak ve svobodě žiješ, neboť jsi zaktivoval svou vnitřní svobodu! Není darovaná, objevila se v důsledku tvého vývoje.

Osvobození se od pout hmoty

Apoštol Pavel řekl: „Pán je duch, a kde je duch Pána, tam je skutečná svoboda!“ Chceš-li být tedy opravdu volný, osvobozený i od omezujícího pozemského těla a také od následků svých pochybení, pak zkoumej svědomí a každý večer se ptej: „Byl jsem dnes bezúhonný? Nesvázal se nějakými chybami? Nejsem připoutaný na sourozencích, na hmotě?“

V této souvislosti připomínám Ježíšův výrok. Pán řekl: „Syn člověka nemá ani kámen. Nevlastní žádný kámen, na němž by mohla jeho unavená hlava spočinout!“

Co to znamená, milované dušičky? Ježíš se na své pozemské životní dráze držel nezatížený, nespoutaný, volný. Nepřijal nic hmotného, tedy pokušení, skrze něž by mohl dělat chyby. To je svědectví člověka Ježíše. Byl trýzněn negativními silami jako dosud nikdo. Ale vnitřní svobodu zažíval! Však stojí psáno, že skoro každý večer vyhledal Getsemanskou zahradu nebo jiné lesy a tam pobýval ve volnosti se svým Otcem a Božím duchovním světem. Byl tedy částečně nebo zcela uvolněn z pozemského těla, byl osvobozen od veškeré hmoty a od všech lidí. Pak mohl zažívat sounáležitost se svými vyššími sourozenci a Otcem.

Svoboda – prvotní myšlenka v celém stvoření

Od Pavla pochází ještě další pěkný výrok: „Kdybychom nebyli duchovní bytosti, nepochopili bychom svobodu dětí Božích ani vnitřní život. Ani bychom to nehledali, neměli bychom důvod.“

Ale protože Bůh nám v nitru daroval onen obrovský díl svobody, který mohou zcela vlastnit jen opravdové děti Boží, pociťujeme i teď jako nedokonalé děti po ní Boží touhu.

Čím méně se člověk na Zemi zatěžuje, tím více touží po vnitřní svobodě. Neboť ona je cílem všech, i těch, kteří jsou ještě jako strom, rostlinka vázáni na jedno místo. Také tito jedinci mají v sobě jakousi volnost, dosvědčuje to jejich náklonnost ke slunci. Oni vědí, odkud dostanou světlo i potřebné látky k životu, energii pro svůj vývoj i pro onu svobodu. Neboť i jim je vývoj předurčen.

Je to jev v celém stvoření a Bůh je svoboda absolutní. My všichni, tedy všechny Jeho bytosti (i ty dosud vázané na místo, které se ještě nedostaly k uvědomění), jsme povoláni stát se svobodnými dětmi Božími.

Duševní klid je součástí svobodné lásky, touhy po volnosti a vývoji, jež svobodu zajistí. Jedno, zda tomu nyní rozumíte, nebo ne. Duševní klid je síla, kterou vám stále ze své vlasti předávám, aby to, co přijímáte nezávisle na pozemských starostech a nouzi, vám zůstalo dlouho zachovalé.

Každá služba Bohu vás pozdvihne pryč z pozemské hmoty ke svobodě dětí Božích. Tato aktivita způsobí růst vaší osobní nevázanosti a také vývoj.

ZODPOVĚDNOST ZA TO, CO ŘÍKÁM

Milí sourozenci! Ježíš promluvil k farizejům: „Jak můžete hovořit o dobru, když sami jste zlí! Dobrý člověk vydává ze svých zásob jen dobro, zlý vydává ze špatných zásob jen zlo. Ale pravím: Za každé neopodstatněné odsouzení se bude muset člověk v den účtování zodpovídat. Bude shledán nevinným nebo vinným podle důvodů, které k soudu měl.“

Netýká se to jen farizejů, ale všech lidských dítek, jedno zda žijí na Zemi nebo v nezralém stádiu v nadzemí.

Co je slovo? Myšlenka oděná do písmen. Idea, jež sestoupila z duchovní vibrační sféry do hmotného světa. V něm zvučí a má barvu, takže se stává uchopitelnou. Člověk vibrující myšlenku vstřebává, tedy zbaví smyslového obalu, a potom odešle zpět. Lidem často není jasné, odkud myšlenky, které formulují do slov, přicházejí. Ježíš to vysvětloval takto: Pocházejí z vašich zásob, z nitra. Prázdné slovo je jako prázdná slupka, neobsahuje tedy klíčící vibraci a nedá vznik plodu. Stejně je to s prázdnými lidmi, protože nemají aktivované nitro. Přes rty pak přechází nic neříkající slova.

Na Zemi se myšlenka představuje zhmotněným slovem. Slovo má být poselství pravdy od člověka k člověku, od duše k duši. Proto by měl mít zralý následovník Krista stále na zřeteli: Obsahují stále moje slova pravdu a lásku?

Máš-li zásobu pravd a lásku a jsi-li ve vhodném prostředí sourozenců, pak nemlč, ale mluv, co ti tvůj průvodce ze své i tvé zásoby dává! Uvědom si ale, že do slov má být oděna jen myšlenka pravdy a lásky. Sdělovat ne-správné či zlé škodí tobě, stojí tě energii a přivoláváš si důsledky. Na Zemi máte svobodu projevu jako my v nadzemí. Do určité míry má zralý člověk povinnost mluvit. Méně zralý má vždy přezkušovat, zda za myšlenky, které chce vyjádřit slovem, unese zodpovědnost.

JEŽÍŠ KRISTUS PŘED PILÁTEM

Milí sourozenci! „Moje říše není z tohoto světa,“ odpověděl Ježíš, „kdyby tomu tak bylo, bojovali by mí poddaní za mě a nebyl bych vydán Židům. Má říše ale pozemská není.“

„Pak jsi přece král, nebo ne?“ zeptal se Pilát.

„Ano, jsem král, byl jsem k tomu povolán a do tohoto světa jsem vstoupil, abych odevzdal svědectví pravdy. Každý, kdo pochází z říše pravdy, poslouchá můj hlas.“

„Co je pravda?“ zeptal se Pilát.

Ačkoliv byl Ježíš v pozemské i duševní tísnivé situaci, příkladně a srozumitelně vyjádřil pravdu. Pro zralého křesťana to znamená: I v těžkých situacích říkej pravdy a přesvědčivě doznej: „Následuji Ježíše Krista!“

Jenže pozemšťané mají snahu budovat pro sebe a své blízké malou říši, která odolá životním bouřím. Tato dychtivost jde dokonce tak daleko, že nechtějí rozlišovat „má“ a „tvá“. Vidí jen tu svou. Negativní ctižádost, aby si vytvořili svou malou královskou říši, do nich výrazně pronikla. Vybudované hmotné království je však zapůjčené na určitou dobu. Zralý člověk ho má vděčně přijmout jako dar Stvořitele.

Myslete tedy na: „Tvoje říše, domovina, není z tohoto světa!“ Jsi na Zemi návštěvníkem, který zde chce splnit to, co si předsevzal. V těžkých dobách života pocítíš, že i přes veškerou snahu se nedokážeš plně aklimatizovat. Zahalí tě stesk po pravém domově. Ať vlastniš cokoliv, stejně pocítuješ stesk, protože tvá pravá vlast stále volá: „Pojď domů!“

Ano, milovaní, ve skutečnosti jste na Zemi cizinci. Proto jsme vám připomněli výrok Ježíše: „Každý z říše pravdy následuje můj hlas!“

NEVĚDOMÝ STATKÁŘ A MYSLIVEC

Milované dušičky! Dnes budeme poslouchat duchovní bytost, která byla za pozemského života mužem – a ne ledajakým. Opět prosím, otevřete svá stavidla lásky k bližnímu, aby ti, co dnes k nám přišli, se mohli osvobodit od satanských hord temnoty. Prosím o vaši pomoc!

V: vedoucí, D: duchovní bytost

D: (zlostně mlátí rukou o stůl) Jako statkář nemá jeden ani právo -

V: Jaké právo? O čem to mluvíš? Smím tě pozdravit?

D: Kdo jsi?

V: Jsem mluvčí skupiny, která se snaží žít dle učení Ježíše.

D: Ježíš mě nechal ve štychu!

V: Ano? Proč si to myslíš?

D: Povím ti svůj příběh a pak si můžeš udělat obraz o tom, jak mi ublížili.

Jsem statkář. Pořádal jsem hon s přáteli. K těm se dostanu později. Mám spoustu honců, co nahánějí divokou -

V: - před střelce.

D: Přesně. A já bohužel jednoho zastřelil.

V: A co se dělo pak?

D: Mí tzv. kamarádi mě nechali na holičkách a rozzlobení honci začali holemi a kyji -

V: - dělat hluk?

D: Ne, začali mě tlouct! Mě! Jejich chleboďárce! Tak jsem zastřelil dalšího. Jenže pak ukončila můj život ohromná palice. Ale tím to neskončilo, žiju dál a ti dva honci mě mučí. Rozumíš tomu?

V: Provinil ses vůči nim.

D: U prvního to byla nehoda, u druhého sebeobrana, z mého pohledu je tedy vše v pořádku.

V: To je tvůj názor. Neučil ses, že si máme pomáhat a odpouštět?

D: Ježíš mě nechal na pospas, když mě tloukli. Co jsem měl dělat? Musel jsem se bránit.

V: Oni také nejednali správně. Ale dal jsi jim k tomu důvod.

D: Chodíš jak kolem horké kaše. Prohlaš mě za nevinného a basta. Jsem nevinný!

V: To si myslíš ty. Podívej, máš vedle sebe průvodce.

D: Ten mluví jako ty.

V: Poslechni ho!

D: To jsem udělal, proto jsem s kamarády zde.

V: Ve skrytu duše jsi cítil, že nejednal správně. Pocítil jsi lítost, proto tu jsi.

D: Bylo mi líto, že musím žít v těch temných prostorech! A ti dva mě tam mučili!

V: Co je tedy důvodem, že jsi tu?

D: Tomu druhému jsem to udělal, aby honci ustoupili. Vždyť chtěli moji smrt. Smrt, když žiji tam dole? Jsem mrtvý?

V: Mrtvý nejsi, ztratil jsi pouze hmotné tělo, ale ne svoji duši a ducha. Ten žije dál.

Jak jsi tam ležel ubitý, přišly bílé postavy a vytáhly tě z těla. Podívej se na to!

D: Tak to bylo, souhlasím. A ti dva tam už byli a plní nenávisti se na mě vrhli, ačkoliv už přece nežijí jako já. Strašné.

V: Jestli ti ublížili, musí to napravit. Pomsta jim nenáleží.

D: Tobě se to mluví. Proč jsem musel asi... já nevím, jaký rok teď máte. Tamti mi řekli, že mě přivedou zpět na Zem a budu moci mluvit s lidmi.

V: My žijeme v roce 2017.

D: Cože? To není možné. Já mám rok 1906.

V: Uplynula dlouhá doba, takže přes 100 let jsi žil ve vězení.

D: Zoufalý život plný mučení, nadávek, rozkazů, bolesti. Neustále jsem viděl, co se tehdy stalo.

V: Byl jsi pyšný pán, věřil jsi, že se ti nic nestane, protože jsi honce zastřelil omylem. Nepoprosil jsi Boha o odpuštění, nelitoval jsi, nestaral se o jeho rodinu, děti, jistě byli o hodně chudší než ty.

D: Dostávali svůj denní chléb. Také u mě pracovali. Ale teď mě napadá – moje žena a později i děti mi říkaly, že jsem výbušný a vzteklý. Proč jsem se tak projevoval?

V: Neměl jsi myšlenky a chování pod kontrolou a pak se snadno chybuje.

D: Před soudem je zlost polehčující okolnost.

V: To je tvůj výklad.

D: Nějak se přece musím hájit, ne?

V: Existují vyšší soudci, kteří ti vysvětlí, že tomu tak zcela není.

D: Není? Jé, právě vidím před sebou obraz. A na něm je do skály vytesaný hrob, který pořídil Josef z Arimatie. Najednou vidím, jak Ježíš - stále si o něm nic moc nemyslím - ale nyní vidím, jak on -

V: - co udělal?

D: Ne! Prosím, milý příteli, jak to je? Prý když budu litovat a vezmu vinu na sebe, pak mohu povstat podobně jako on.

V: Ano, přijdou světlé bytosti a odvedou tebe i ty, kteří přišli s tebou.

D: To chci!

V: Pak musíš z hloubi svého srdce litovat a říci: Bože, odpusť mi! Moc mě mrzí, co jsem provedl i že jsem byl výbušný.

D: Těm padouchům, co mě tak trápili, se musím též omluvit?

V: I těm.

D: Ne!

V: Musíš!

D: To si rozmyslím. Zase odejdu ze Země.

V: Ne, už jsi přece tak daleko, chceme ti pomoci!

D: Je strašné, co po mě žádáš.

V: Jak strašné? Jedná se o důležitý duchovní akt! Nemusíš nic hmotného odevzdat. Jen se zahledět do vlastního srdce a litovat. Pak ti lze pomoci.

D: Nic hmotného odevzdat – tak nádherný statek jsem měl. Už jsem se tam nevrátil.

V: Buď rád.

D: Jak to?

V: Co bys chtěl dělat?

D: Svoji práci, nahnat čeleď do práce!

V: Ale už víš, že jsi zcela jinde.

D: Nedostanu aspoň advokáta?

V: Ale ano, tvůj strážný anděl je tvůj advokát, jeho se zeptej.

D: Ach, přátelé, poddáme se, nebo budeme bojovat? Ale tam dole bojovat nemá význam. Tam je jen soužení.

V: Vzdej se, to je moudřejší.

D: Je to těžké, bolí se vzdávat, nemít zbraně, nic.

V: Schází ti už krůček!

D: Ještě jednou. Uděláme to? Ten malý krok?

V: Pomůžeme ti.

D: On říká, že musím odložit pýchu.

V: Znáš přísloví „Pýcha předchází pád“?

D: Ano, padl jsem. Úderem palice. Tak dobře – už tě nebudu zdržovat. Odložím svou pýchu. Poprosím manželku o odpuštění, že jsem byl vztekklý, poprosím i děti a všechny ostatní. Ale s těmi dvěma musím ještě slovíčko prohodit!

V: Co s nimi chceš řešit?

D: Musím jim říct, že je odškodním.

V: Ale odškodnit je třeba duchovním způsobem!

D: Ne finančně? Měl jsem hodně peněz.

V: Ty už nemáš.

D: Jak to?

V: To přeci víš.

D: Víím. Leží ve sklepě v truhle.

V: Ale tam už nemáš přístup.

D: Jak to?

V: Určitě jsi zkusil tam jít.

D: Ne, z temných prostor a z toho všeho, co tam je, jsem neodešel.

V: Jinak bys asi provedl další hlouposti.

D: To není spravedlivé!

V: Musíš ze srdce litovat.

D: Dobře. Je to ale tak těžké.

V: Asi proto, že to už dlouho opakuješ. Ale jinak se z toho nedostaneš.

D: Tak jak mám začít?

V: Všemohoucí Otče -

D: Budu po tobě opakovat, ale prosím, ať to není moc dlouhé.

V: Všemohoucí Otče -

D: - všemohoucí Otče -

V: - žádám Tě o odpuštění -

D: Prý to musí být opravdové, říká tady ten.

V: - lituji upřímně, že jsem ve vzteku -

D: - lituji upřímně, že jsem ve vzteku (vrátí se v mysli zpět). Přátelé mě opustili, honci se postavili proti mně. Byl jsem úplně sám.

V: Hm, nebyli to dobří kamarádi.

D: Při jídle a pití ano.

V: Byl jsi lovec, najal sis honitbu.

D: Ale prosím tě, já měl vlastní revír! Lovili jsme jeleny, srny, divoká prasata.

V: To bylo zapůjčené, ty jsi byl jen správce, na Zemi jsi to pouze obhospodařoval.

D: Ty má dobroto! On mi říká správce! Já měl svého vlastního! Já byl pán!

V: To je pozemský náhled. Ale duchovně jsi tu byl jen správce. Na Zemi ses měl osvědčit, napravit přečiny z dřívějších životů.

D: Jsem zpátky na Zemi a cítím se tu zatraceně dobře. Ale potřebuji na pomoc advokáta.

V: Advokát je tvůj anděl vedle tebe.

D: Jiného nedostanu?

V: Ne.

D: Vzdávám to. Kam se dostanu?

V: Tam, kde tě poučí, abys mohl ve svém vývoji pokročit.

D: Nezavrou mě?

V: Ne.

D: Tak to je dobrá zpráva.

V: Takže už lituješ svých činů?

D: Můj Bože, jak to bývalo krásné, když farář kázal. Když biskup navštívil můj dům, kde se jedlo, pilo, hodovalo a on nám pak požehnal.

V: Všechno nebylo krásné.

D: Ano, zřejmě nemají tu moc, aby mě dokázali přivést k lítosti, jak to děláš ty. Ty mluvíš, a přitom do mě vtéká něco jiného, než co jsem cítil u biskupa nebo faráře. Tohle mi dává naději.

V: Já jsem pouhý mluvčí skupiny, která ti chce pomoci dostat se z této situace.

D: Jsem tu obdarován, ačkoliv jsem býval bohatý. Ale tohle je jiná říše a jiný pocit.

V: To je říše, o které Ježíš říká: „Má říše není z tohoto světa.“

D: Já se tolik kolem statku točil a pak rána palicí do hlavy a konec. Ale vzchopím se, protože se začínám cítit dobře a cítím naději, že budu svobodný.

A teď mi to i řekli: Můžeš se osvobodit.

V: Když budeš litovat, upřímně.

D: Upřímně lituji a doufám, že Stvořitel moji lítost přijme a povede mě do lepšího života. Vše, co jsem způsobil, chci napravit. Byl jsem vzteklý, bezcitný, viděl jen bohatství a nechoval se správně ke své ženě a dětem. Je mi ze sebe smutno, ale napravím to, slibuji. Pane Bože, pomoz mi jít k Tobě. Já chci!!

Milovaní, jsem rád, že se tato těžká práce vyplatila a dovedla ke zdárnému výsledku. Děkuji bratru Josefovi za jeho námahu, i vám všem patří dík za přísun lásky. Dosáhli svobody a jen v ní se dá vše napravovat.

Raduji se, že jste byli přítomni. Cítím spojení s vámi, jako když jsme se viděli poprvé. Ať je s vámi Boží ochrana a pomoc a těším se na další setkání.

Nyní prosím našeho Stvořitele: *Nebeský Otče, v duchu i pravdě se k Tobě modlíme, děkujeme za život a existenci. Otče lásky, dej sílu a pomoc těm, kteří jsou od Tebe ještě daleko, co nemají spojení k Božím poslům, jsou uvězněni v pozemském a potřebují „několik dalších životů“, aby se do duchovního společenství prodrali. Pane Ježíši Kriste, tys mě sem seslal, abych přinesl sourozencům duchovní pravdy. Pomáhej jim, prosím, ať neselžou! Zatížili by se víc, než kdyby duchovní pravdy neznali. Milosrdná Matko Marie, stůj při nás. Skrze tvá zjevení lidstvu pomáháš a posiluješ ho. Milý Josefe, pomoz jim. Ani tys to neměl na Zemi lehké, ale jsi nebeským knížetem, který mě sem také posílá. Děkuji strážným andělům, duchovním přátelům a pomocníkům, že jsme opět společně dokázali prorazit těžkou mentální atmosféru Země. Posilujte svou čistou mysl, duši, Boží jiskru a vůli, pak v budoucnu nepadnete! Otče, dej jim sílu a požehnání, ať to dělají dobrovolně, neboť v tom je záruka lidského růstu.*

POZEMSKÁ A DUCHOVNÍ SMRT

Milované dušičky, předávám vám vnitřní duševní klid. Přinesl jsem ho s sebou ze své duchovní vlasti pro vás všechny, kteří chtějí toto duchovní bohatství přijmout do svého srdce a vědomí a získanou pevnost, vyrovnanost a lásku vnést do svých dalších pozemských dní. Duševní klid je ona síla a moc, kterou vám vnější svět nemůže dát, neboť není ze světa hmoty, nýbrž ze světa ducha.

Opět děkuji za milé dušičky květin a za každý skutek, jenž přispěje ke zkrášlení a k průběhu setkání. Víím, někteří si myslí, že jsou to jen slova. Dosah slov je ale veliký, vždyť jsou řečeny z lásky. My darujeme vyšší lásku: umí podepřít, vyzdvihnout do jiného vibračního pole, kde už se na vás nemusí všechno valit. A to v případě, že milujete. My jsme se lásku učili od Krista, vy se učíte milovat od nás. To je znak jednoty. Neboť Bůh je jednota v celistvosti. Náš Otec je také láska a vše se učíme od Něj.

Milované dušičky, dnes splním dlouhodobé přání vašich milých duchovních průvodců. Jak se mi to podaří, záleží i na vás. Vždyť mluvit o takzvané „smrti“ je náročné. Ale vaši duchovní průvodci jsou si vědomi, že mnozí z vás o tomto velkém tématu dosud mnoho neví, takže naléhavě cítím i já potřebu vám tuto oblast připomenout.

„Řekni jim, že žádná smrt neexistuje!“ žádají vaši průvodci. „Jak to? Vždyť já jako osoba zemřu,“ namítají někteří z vás. Vy onen proces nazýváte smrt, my změna.

Nejprve promluvíím o obrazu smrti, tedy ne o procesu umírání, nýbrž o tzv. Smrtce, osobě. „Viděl jsem její obraz! Stála tam s kosou,“ říkají někteří.

Milované dušičky, smrt jako osoba, která podle nich ke každému přijde, neexistuje! Pokud vidíte její obraz, pak z těchto důvodů:

1. Nějaký jasnovidec asi obdržel tento obraz od negativních bytostí a pak ho namaloval.

2. Jasnovidec ji asi skutečně viděl, ovšem hrála ji nějaká negativní duchovní bytost.

3. Může se stát, že člověk ve snu vidí postavy a přizpůsobí si je onomu symbolu, protože v noci se částečně aktivuje mentální vědomí. Ale pravdou je, že žádná Smrtka, která by v závěru pozemského života přicházela, neexistuje.

Proč nechťejí lidé o smrti mluvit? Smrt je pro ně tabu a myšlenku na tuto etapu života odsouvají tak daleko, jak to jen jde. My však radíme, mějte pokud možno o tom jasno. Kvalitní informace se však můžete dozvědět jen od nás, Božích poslů.

Nyní vysvětlím nejenom pozemskou smrt, ale také smrt duchovní.

Pozemská smrt

Co se děje z pozemského pohledu při takzvaném umírání? Medicína ani pozemští vědci nevědí, co se odehrává při procesu zvaném umírání. Mají sice měřicí přístroje a vnímají impulzy, nechají se jimi ale často oklamat.

My říkáme: Pozemská smrt je oddělení duše a ducha od těla a je podmíněná přetržením ódového pásu, vámi nazývaného stříbrná šňůra. Tehdy nastává to, co nazýváte smrt.

Duchovní smrt

Duchovní smrt je něco zcela jiného - odpad od Boha, oddělení od Boha, nezáměr o duchovní fakta, popř. odvrácení se od Boha. Takové lidi nebo duchovní bytosti Bible nazývá duchovně mrtvými. A pokaždé, když v Bibli čtete mrtví, míní se tím duchovně mrtví. To mějte na zřeteli.

„Řekni jim, že existuje mnoho různých stavů vlivem změn stříbrné šňůry spojující duši s tělem,“ nabádají mě vaši milí duchovní průvodci. Takže z pohledu fyzického těla rozlišujeme tyto tři druhy:

a) Klinická smrt

Stříbrná šňůra je roztažena, dochází k bezvědomí, vyhasnutí mozkové aktivity.

b) Zdánlivá smrt

- viz Lazar. Tělo už je v počátečním rozkladu, ale ódový pás přetržen není.

c) Opravdová smrt

- nastupuje, když je stříbrná šňůra přetržena!

Co se odehrává bezprostředně potom? Vzpomeňte na rozhovory s nevědomými bytostmi. Kolik inkarnovaných duchovních bytostí existuje, tolik je druhů smrtí i toho, co následuje. Protože ani dva lidé na vašem stupni nejsou stejně duchovně vyvinutí.

Zákony Boží jsou jako vlákna koberce. Zasahují do sebe, vlákno na vlákno. S pozemskou smrtí není po všem, podle zákona přichází na řadu další vlákno. A platí: Co jsi na Zemi zasel, to budeš, až zavřeš oči – tedy až se přetrhne ódový pás – sklízet.

Zážitky blízké smrti (Near Death Experience, NDE)

Jedná se o zkušenosti lidí, kteří byli klinicky mrtví, přešli na druhou stranu, ale protože se u nich ještě nepřetrhl ódový pás, vrátili se do svého pozemského těla.

Mnohým z nich se stalo, že šli **dlouhým tmavým tunelem**. Měli strach z toho, jak je chodba úzká, a často cítili bolest. Báli se, že je tunel rozmačká a sevře tma. Znamená to, že jejich duchovní vývoj je velmi, velmi nedostačkový. To je duchovní vysvětlení toho, proč tmavá chodba, úžina, strach a tíseň a omezené vědomí.

Když vyšli z této úzké chodby, tunelu, roury či úžiny, byl kolem nich **šedý kouř a tmavé postavy**. Najednou na ně padlo mnohé, co negativního dělali. Z duchovní pohledu to znamená, že se dostali do sféry, kde byly kolem nich bytosti podobného smýšlení. Ačkoliv ještě nepřišli k vědomí, přesto na nich ležela úzkost, velká tíha jejich éterického těla. Necítili se dobře, a proto později mají mnozí strach z budoucí smrti.

Vidíte, milované dušinky, až opustíte tuto Zemi, nemá se vám to takto dít. Takže určitě chápete, proč mě vaši duchovní průvodci žádali, abych o tom promluvil. Ti, kteří tyto duchovní znalosti mají a řídí se jimi, ze smrti strach mít nemusí. Minou tyto nízké sféry a zjeví se jim velký **světelný kužel**, z něhož vystoupí duchovní bytosti v čele s duchovním průvodcem. Prostoupí je šťastný pocit, cítí se dobře, tak jako nikdy na Zemi. Sice se ještě nedostali do nebe, ale přesto do nějaké krásné sféry.

Jiní vyjdou ven z temného tunelu s pocitem, že všechno kolem nich je omezuje. Mají **kolem sebe zdi** a nemohou jimi proniknout. Proč? Protože se na Zemi nezajímali o duchovní pravdy, které jim mohou pomoci dostat se do

světlych sfér. Mají teď kolem sebe samozřejmě bariéry. Nedokázali to, co vy - přijímat učení do vědomí a potom přeměnit v čin. To podmiňuje hranici jejich vědomí. Sami se omezili, nemají náhled, jaký vy zažíváte při rozhovorech s nevědomými duchovními bytostmi. Mají kolem sebe clonu, nejsou schopni vidět dál, nevidí ani svého duchovního průvodce. Točí se ve změti vlastních myšlenek zaměřených na hmotu a nepřijdou ani na to, že na Zemi už nežijí.

Další příklad: Na vyšších úrovních vědomí to jde tak daleko, že pro mnohé z těch, když přijdou na druhou stranu, **nebude nutný adaptační spánek**. Pokud se totiž pozemský člověk odevzdá vůli Otce a lásce Krista a svému duchovnímu průvodci a jeho poslední myšlenky budou: „Pane, přecházím teď vědomě na druhý břeh. Jsem jasnovidný a jasnoslyšný, neboť jsem uvolněn ze svého těla, vidím již své milé duchovní průvodce, kteří si pro mě jdou,“ pak nebude žádný tmavý tunel omezující vědomí.

Co se člověk nenaučil, nemůže mít ve vědomí. Může to ale dohonit ve světlych nadzemských sférách. K takovému poznání smrti vás chceme vést.

Ještě nějaké otázky, které na mě dopadají, vám chci zodpovědět. „Když jsem vedl dobrý život, přesto to bolí?“ Kdepak, nebolí! Pokud jste někdy upadli do bezvědomí, bolelo to? Možná jste cítili bolest předtím. Bezvědomí není nic jiného než vystoupení duše, astrální bytosti, z těla. Takže můžete s klidným vědomím očekávat to, co nazýváte smrt.

Pro ty, kteří náleží Kristu, už, řečeno slovy Bible, smrt nemá ostří. A my víme, že je míněna duchovní smrt. Ježíš Kristus ji překonal a všichni, kteří ho následují, již duchovní smrt nezažijí.

Je velmi příhodné, aby se člověk každý večer před usnutím – spánek je také vystoupení duše z materiálního těla – odevzdal Bohu a prosil: „Otče, Tvá vůle se staň! Až mě odvoláš, pomoz, abych byl podle Tvé svaté vůle se svým duchovním průvodcem, a pokud je to Tvá vůle, ať už se ráno neprobudím v těle a získám vědomí v říších či vibracích svého duchovního průvodce!“ Určitě znáte z okruhu vašich milých, že někteří večer ulehli do postele a ráno už nemohlo tělo vstát, protože byla jeho duchovní bytost skrze lásku Otce odtažena. Proto moje upřímná rada: „Čiňte tak, pak máte obrovský náskok!“

Ještě k jedné vaší otázce: „Jak je to v případě dlouhodobé nemoci a intoxikaci mnoha léky?“ Pak je zaneseno hmotné tělo a částečně i tělo éterické.

Tehdy může nastat určitá letargie. Ale kdo říká, že vy, pokud vedete duchovní život, musíte být v době smrti nemocní? Existuje mnoho sourozenců z vašeho středu, kteří žili bohubilý život a v době svého přechodu na druhý břeh nemocní nebyli.

Nemoc z našeho pohledu - a to je dost důležité - je disharmonie ve vztahu k Bohu, způsobená v minulém nebo současném pozemském životě. Nemoc nebo znetvoření těla je vyvoláno disharmonií duševních či duchovních sil. Tělo je pouhý nástroj, odraz ducha a duše! Proto je tak důležité, abyste se nevnímali jako „tělo“, ale jako „dítě Boží“. To jsou základní pravdy, které vám chceme dát s sebou. Jsou tak důležité, že můžu každému s velkou pravděpodobností říct: Kdo se ve svém pozemském životě ve vůli Boží usilovně snaží, kdo Boha nade vše miluje, miluje i svého bližního a tím i sám sebe, ten zažije **šťastnou hodinu umírání**. Pak si nemusíte dělat starosti a nemusíte mít strach, protože Bůh je Bohem lásky a spravedlnosti!

Studujte, co jsem řekl, chovejte se podle toho a nebudete muset očekávat se strachem a úzkostí poslední pozemský okamžik. Naopak: s radostí v srdci budete moci celou vaší ušlechtilou myslí říct: „Otče, snažil jsem se. Byla to Tvá svatá vůle, abych tady žil a život zde využil. Do Tvých rukou – jak řekl Ježíš Kristus – odevzdávám svého ducha.“

Jestliže následujete Ježíše Krista, přijme i vás jeho i náš Otec a andělé. A duchovní průvodci budou připraveni vás vést do sféry, kterou jste si v tomto pozemském životě zasloužili.

Nyní vám daruji duševní klid a duchovní sílu harmonie, která vám slova, jež jste přijali, budou stále připomínat.

Děti Boží, prosvětlete se v těchto otázkách!

Neboj se, dítě Boží!

Uchovejte si tento darovaný klid!

Dokud hledáš pravdu ve vnějších věcech, budeš pokoušen, neboť pokušitel dlí ve vnějším světě. Bere ti sílu pro své konání a chce si tě připoutat.

DUCHOVNÍ VEDENÍ

Odložte všechny své potíže, těžkosti! Vaše duchovní vedení je předá dál.

Pokud jsi připraven přijmout světlo, má ti být dána inspirace. Žij tedy čistým životem a pečuj o duši!

Prověřuj duchovní bytosti, které tě obklopují. Hodně času jsi promrhal, když jsi žil svým sobeckým já. Ale nyní tě již vyučujeme. A radíme, strhni zeď, která tě odděluje od tvého duchovního průvodce. Následuj ho, bude ti to ku prospěchu!

Vnesl jsi do svého světa svár, byl jsi světem sám pro sebe. Jak ti mohl tvůj duchovní průvodce pomáhat, když jsi neposlouchal vlastní svědomí?

Později jsi duchovní vedení hledal. A našel! Tak nyní usiluj o to, co chce Bůh, miluj a pomáhej, ale především na tvém vývojovém stupni měj dobrou vůli! Boží poslové ti přidržují žebřík tvého vzestupu. Jeho boční části jsou duchovní pravdy a příčky připravenost a láska.

Otec miluje všechny své děti. Hlídá a chrání však ty, kteří se začínají probouzet. Duchovní svět má vést každé lidské dítě vystupující z tmavých sfér ke světlu, proto k němu přicházejí duchovní průvodci. Opatrují i vaše duše. Vedou a doprovází vás na cestě do věčného života! Amen.

Ježíšovo zrození v čase a prostoru bylo voleno tak, aby vyzařování životní síly z jednotlivých souhvězdí umožňovalo stavbu jeho fyzického těla pomocí nejjemnější duchovní pralátky, odpovídající čisté duchovní bytosti.

ZJEMŇOVÁNÍ HMOTY

Vstřebávejte vše, co jsem vám přinesl ze své duchovní vlasti! Sloužím vám v lásce, a jste-li i vy takto naladěni, máte-li pozitivní vibraci, cítím se zde dobře a raduji se, že vám smím sloužit.

Děkuji za dušičky květin a také za sochu milého Josefa z N.; možná se k ní někdy vyjádří. Děkuji i těm, kteří usilovně přispívají k vydávání tzv. Josefova sešitu, dělají to obětavě, s radostí a vděčně. Děkuji všem, co posílají dobré myšlenky, těm, kteří pracují s naším slovem; zpětně se jim vrátí posilující vibrace. Co pozitivního totiž vytváříte v duchovní oblasti, to vám přivolává požehnání. To se pak šíří na celé společenství i na čtenáře.

Stále existují potíže, ale Josef z N. to většinou zvládne tak, že všechno vede – pokud lidé nepracují proti Boží vůli – k dobrému. Pak zavládne mír a harmonie. Klid ve společenství není díky Bohu toho času ohrožen. A kvalita skupiny je zásadní! Její jednota, sounáležitost a vedení duchovními průvodci i vyššími duchovními bytostmi věrnými Kristovu slibu: „Budu vám posílat utěšitele.“

Já osobně moc vysoký utěšitel nejsem. Sám mám ještě potíže a musím zápolit, usilovat. Ale poctivě se snažím předávat duchovní pravdy, sloužit vám věrně a pravidelně. Nemůžeme vám dát to nejvyšší. Za prvé všechno nevím a za druhé byste to ještě nepochopili. Ale že nejvyšší je láska Stvořitele, prvotní život a duchovní jednota v dokonalosti, to víte. Jste dokonalí? Já tedy ne. Proto na nás nemůžete žádat, abychom vás to nejvyšší učili. Někdy to dokonce musím složitě opisovat.

Také dnes se vám opět pokusím předat něco vyššího. Pokud někdo ještě vše nepochopí, pak se mu to snaž, bratře Otto, objasnit.

Téměř nepostřehnutelné zjemňování hmoty

Pozemský člověk téměř není schopen poznat zjemňování hmoty. Někteří z vás teď polkli. Nikdy jste to neslyšeli? Občas to Boží posel zmínil, ale zřídka,

velmi zřídka. *Prázkladem pohybu veškerenstva je pohyb, který vyvolal Stvořitel svým prasnvětlem skrze prvotní život.*

Prasnvětlo Stvořitele je to nejjemnější v Boží podstatě. Toto nejjemnější vytváří Tvůrce pohybem svého bytí. Neboť pohyb znamená život. Život je také světlo. A všechno vychází z prasnvětla, z osobnosti Tvůrce.

Vy lidé jste duchovní bytosti jako my. Mýlíte se, pokud za svůj život označujete pouze váš krátký pozemský čas. Neustále vám říkáme: Život je věčný!

Až zavřete hmotné oči, již o několik vteřin později budete žít způsobem, který jste si zasloužili. *Prvotní život stvořený Tvůrcem* – už jsem to řekl, ale zopakuji rád – *je proces, jenž přivedl všechny formy do života.* Teď si někteří myslí: Třeba i hory?

V úvodu jsem řekl, že pro pozemské lidi je zjemňování, vývoj hmoty téměř nepostřehnutelný. A přesto se zjemňují i hory, Země, planety a vesmír.

Když se tedy dozvíte od vašich astronomů, že objevili černou díru, pak to není nic než změna, zjemnění takzvaného vesmíru. Tato hvězda splnila svůj úkol a „viditelně“ byla rozpuštěna do jiné vibrace. Ale nezmizela navždy! Z ní se zformuje do vyššího vývojového stadia nová planeta, nové slunce aj. Ale protože vaši astronomové mají jen částečný vhlad do universa, nemohou odhalit, kde se nově zrozené „hvězdy“ vyvíjejí.

Změny jsou dány zákony - Boží vůlí. Jednou už nebude existovat žádná hmota. Jak vznikla?

Odpadem duchovních bytostí vzniklo z prasnvětla takzvané ódové světlo.

Toto ódové světlo reaguje podstatně pomaleji než prasnvětlo. Jedná se o zhuštěné prasnvětlo, z něhož razantním pohybem vznikla hmota různé hustoty – například atmosféra.

Kolem každého člověka, každého zvířete, každé rostliny je zředěná hmota, kterou nazýváte aura. Z ní vycházejí světelné svazky energie. Sejde-li se více zvířat, více lidí, pak my, duchovní bytosti, vnímáme jejich auru buď pozitivně, nebo nepříznivě. Ve druhém případě většinou odcházíme. To lze pozorovat i u vašich níže vyvinutých sourozenců - zvířat, rostlin atd. I oni mají určitý způsob života, jsou vedeni přírodními duchovními bytostmi, tak jako vy lidé duchovními průvodci.

Odpadem duchovních bytostí vznikla hmota teprve ve formě, v jaké ji vnímáte vy, jak vám ji simulují vaše smyslové orgány. Ve skutečnosti je všechno vibrace a v každém prostředí je potrava, kterou jedinec pro svůj vývoj potřebuje.

Takže na planetě máte všechno, co tělo, duše a duch potřebují k existenci. K tomu třetímu, a tedy nadsmyslovému či hmotnými smysly neuchopitelnému, se vrátím.

Duch se potřebuje dostat k pravdám. Pravda patří k životu! Ale vám nemůže být podána úplná, protože ji nedokážete pochopit. Předal bych vám ty, které již znám, ale nemůžu.

Řekl jsem, že v auře a životním prostředí je obsažena veškerá potrava i možnosti vzestupu, vše, co duchovní bytost, zvíře atd. potřebují ke svému vývoji. Moudrý Stvořitel to tak vytvořil poté, co část od něho svobodnou vůlí odpadla. Tím vzniklo ódové světlo. Je pomalejší, tužší, blízké zhutnění či zhutněné zcela, podle toho, jak hluboko duchovní bytost padla.

Nyní se zeptám: Co je pro Satana nejhorší? Takovou dramatickou otázku jste dostali proto, abyste přemýšleli. Skoro nikdo na to nepřišel! — Je to veliká vzdálenost od Boha! Neboť **každou bytost to automaticky přitahuje k Tvůrci**. Přestože se Satan, bývalý Lucifer - nositel světla, tak zapletl a je tolik zhutněný, přesto ho to v jeho nitru, Boží jiskře, velmi, velmi bolí. Protože se vlastní vinou ocitl tak daleko od Boha. Od Lásky! Postrádá lásku!

Jak může dojít ke zjemnění hmoty? Nejprve otázka: Proč vůbec Tvůrce ztuhnutí ódového světla – říkáte mu hmota – dopustil? Protože existují různé stupně pádu Jeho dětí. Aby dokázaly rozpustit jim odpovídající zhuštění, a tím mohly stoupat, následovat volání Stvořitele, potřebují, aby se dokázaly skrze Krista vrátit domů do Boží říše.

Jste duchovní bytosti a pouze na krátkou dobu lidé! Máte možnost se vyvíjet v prostředí s ódovým světlem.

Co potřebuje duchovní bytost, aby poháněla vývoj vpřed?

- Jistou zralost, pochopení směru cesty zdola vzhůru.

- Poznat sebe sama, kdo opravdu je. Tedy: „Jsem dítě Boží. A pokud nasadím svou vůli, smím a můžu se vrátit zpět.“

- Udržet toto ve vědomí. Nedovolit, aby jí to opět odebraly negativní bytosti.

Tehdy začne aktivovat svou vůli. A nyní přijde důležité: Vyvíjet se v lásce k bližnímu a neškodit druhým. Škodím-li jim, nesu si zodpovědnost: padnu ve svém vývoji zase zpět, dokud to nenapravím. Satanův princip je škodit, škodit a zase škodit. Děje-li se tak, dochází ke zpoždění ve zjemňování hmoty v člověku.

„Když odložím tělo, pak přece nemám žádnou hmotu,“ myslí si teď někteří. Omyl! Obrovský klam! Zalistujme zpátky, často jsme vysvětlovali: Od šestého slunečního stupně a stupně planety Země až k dokonalosti druhého slunečního systému je všechno záležitostí hmoty. Proto jsem řekl, že pozemský člověk skoro nikdy nerozpozná zjemnění svojí hmoty.

Pokud aktivuji lásku, dokážu udržet v sobě lásku k bližnímu atd., pak v sobě zjemňuji nejen fyzickou, ale i duševní hmotu. Neboť každý čin lásky je dobrodiní pro vlastní duši, protože se zjemňuje. Rozlišujte prosím mezi hrubou hmotou, kterou máte na sobě, a jemnou hmotou, jež je součástí duše!

Vnímám, že to mám vysvětlit blíž. Pokud jste tedy zavřeli oči, pak tělo patří – a je to spravedlivé – zemi a žije v různých proměnách. Zatížené duši – a zatížení nejsou nic jiného než pochybení – je pak dána možnost v nadzemských sférách dobrou vůlí pochybení zjemnit. Tehdy se stává bytost svobodnější a může žít ve sférách, říších na druhé straně.

Vzniká spojení se stejně smýšlejícími. I vy ho máte. Jenže u vás netrvá dlouho! Dříve nebo později se k tomu přidají pozemské myšlenky, ale tak to u lidí bývá. Mám však radost, že už lidé jste! Neboť mnohé jste již nechali za sebou: vaše duše putovala skrze minerální, rostlinnou a živočišnou říši. Chcete teď postoupit do krásnější domovské sféry, takže jste se rozhodli hmotný život zcela projasnit. Proto k vám také nyní mohu takto hovořit. Jsi to ty sám, kdo si hmotu odebírá, kdo se pohybuje v jemnohmotném prostředí a získává tím energii, potravu i přátele, pomáhající mu pokračovat ve zjemňování duše. Pouze duše, neboť duch neboli Boží jiskra je tvými chybami nedotčena. Jiskra se pohne a ty se staneš světlejším. Stejně tak já. To vy přitahujete zbraně světla a pak jste schopni využívat mé záření i světla stejně smýšlejících.

Milí sourozenci, ještě jedna myšlenka a pak již nechám těm vašim volný průběh. Ty sám máš osud ve svých rukou. Není určen hvězdami, jak tvrdí vaši astrologové. Vy sami rozhodujete o zjemnění své duše.

Duše je nástroj Boží jiskry na cestě k dokonalosti. U odpadlých sourozenců – i já k nim patřím – je vývojovým polem při putování Domů. Na vinici Páně kvete mnoho duší, také my máme kvést. Ovšem na Zemi většina duší uvadá. Pak ale od jistého vývojového stupně rozkvetou radostí, že je Stvořitel přitahuje. Tehdy radostně přijímají a rádi dávají dál.

Rád přijímám lásku Stvořitele, Krista a Božích poslů vyspělejších, než jsem já. A rád předávám duchovní pravdy. Tehdy se kruh uzavírá.

Žádný člověk nemůže být ztracen, neboť působením zákona solidarity se snaží ostatní články zmíněného řetězu nasměrovat jeho život zpět k pochopení jeho jedinečného místa v duchovním celku.

VYSLYŠENÉ MODLITBY A DUCHOVNÍ VEDENÍ

Brzdná dráha

Před každou jízdou prosím o ochranu a požehnání pro sebe i všechny účastníky provozu. Zejména když řídím sama. Z autoškoly vím, že při rychlosti 50 km/h činí brzdná dráha 30 - 40 metrů.

Minulý čtvrtek jsem jela autem zalesněnou částí vesnice, na chodníku tam stáli dva chlapi a povídali si. Vtom se jeden z nich, aniž se rozhlédl, asi 5 m před mým autem rozběhl přes silnici. S brzdou na podlaze jsem asi 20 cm před ním zastavila! Z lidského hlediska nemohlo auto tak rychle zabrzdit, takže bych byla určitě chlapce přejela, a tedy zabila. Byla bych na celý život poznamenaná. Auto zastavili nebeští pomocníci. Potvrdilo se mi, že se nestane nic, co se stát nemá, ať se temnota snaží sebevíc a jejích ataků přibývat. Do konce života budu za tuto pomoc vděčná.

Záměna

Nedobře jsem spala, ráno byla unavená, ale protože jsem měla v plánu jet se svým postiženým manželem na výlet, chtěla jsem si včas nakapat do očí kapky proti větru a horku. Ačkoliv mě udivilo, že v lahvičce je štěteček, myslela jsem si, že je to asi nový vynález, jak je použít. Jít pro brýle se mi nechtělo. V okamžiku, kdy se kapky do očí dostaly, pocítila jsem nesnesitelné pálení. Došlo mi, že jsem omylem sáhla po přípravku na plísň na nohou. Ihned jsem zavolala svého anděla strážného s vroucí prosbou o pomoc, oči vypláchla vodou a natřela oční mastí. Jeden den jsem je měla zarudlé, ale další se už zklidnily. Opět mohu jen děkovat a příště si dávat větší pozor.

Koncert

Kamarádka mě pozvala na klavírní koncert. Vedle mě seděla starší dáma. Sotva klavíristka začala hrát, zaslechla jsem, jak paní začala škytat a její problém se stupňoval. Přišlo mi vnuknutí od mého průvodce, abych pro ni poprosila o pomoc. Po chvíli se žena ztišila, takže jsme všichni nerušeně doposlouchali celý koncert. S trochou studu, že jsem poprosila až tak pozdě, jsem poděkovala nahoru. Děkuji, děkuji za vedení.

Pramen

Jezdím si pro pitnou vodu k přírodnímu zdroji, u něhož se nachází soška Matky Marie. Když jsem tento týden jel opět naplnit kanystry, zjistil jsem, že pramen je podstatně slabší. Uvědomil jsem si, že není samozřejmé, abych měl této vody vždy dostatek. Pohroužil jsem se do modlitby k přírodním duchovním bytostem a poděkoval za vodu s prosbou, abych ji mohl užívat i nadále. Měl jsem s sebou chléb a podělil se o něj s rybami v rybníku. Tu se dostavil pocit, že se tok pramene zrychlil a já bez problémů kanystry naplnil. Když jsem se vrátil pro poslední z nich, s překvapením jsem uviděl, že voda z trubky pouze kape. Pochopil jsem, že mi pomohly přírodní bytosti. Nyní se budu vždycky u pramene modlit a děkovat.

Při četbě v lese

Měla jsem dlouhodobý problém, a ačkoliv jsem nad ním hloubala ze všech stran, řešení jsem nenalezala. Dostala jsem se do menší deprese

a tehdy v nouzi jsem se začala modlit ke Spasiteli. Jelikož mi ale scházela opravdová víra, nic se neměnilo. Při páteční modlitbě jsem se svěřila se svým problémem jedné sestře, řekla mi, že se musím všeho, ale všeho pustit. Snadno se poví, těžko provede. Příští den jsem seděla v lese a četla Janovo evangelium. Krátce před odchodem jsem náhle uslyšela rozhodný vnitřní hlas: „Vše pusť!“ a současně jsem pocítila proud lásky. Vlastně to byly vlnky, přicházely jedna za druhou. Kapesník jsem měla promočený, byla jsem tímto novým pocitem zcela uchválena. Zavolala jsem té sestře, měla z toho velikou radost. A ještě je zajímavé, co řekla: „Ty mi teď posíláš energii, kterou zrovna potřebuji.“ Byl to nádherný prožitek a jsem za ten nebeský dotyk vděčná.

Bůh a tvůj anděl strážný mají s tebou často jiné úmysly

Moje vnučka se chtěla stát jako vzorná žákyně dětskou lékařkou. Ale při zkouškách dvakrát neuspěla, byla frustrovaná a deprivovaná. Rozhodla se vystudovat psychologii – s úspěchem. Nyní je vedoucí jedné skupiny mladistvých ve vězení, má milé kolegy, dobré prostředí, je oblíbená a i sama se změnila – je sebevědomá, vnímavá, a co je důležité, je spokojená, vyzařuje klid a pohodu.

Nebezpečné krvácení

Manželka se vrátila po těžké operaci domů. Druhý den jí začala rána silně krváct. Zavola jsem pohotovost a mezitím se pokoušel krvácení zastavit. Nedařilo se, krev vytékala stále dál, až moje paní upadla do bezvědomí. Tehdy jsem začal intenzivně prosit Krista o pomoc. A hle! V tom samém okamžiku rána přestala krváct, manželka se probudila a podívala se na mě. Byla to pomoc v poslední vteřině. Záhy se dostavil lékař. Následovaly transfuze a další operace, než se vše opět napravilo.

Kristus a duchovní svět nás nenechají na holičkách. Musíme jen důvěřovat a v hluboké víře prosit o pomoc.

Extrémní změny počasí

- Po tábořišti se začal šířit neklid a panika. Stany se zajišťovaly dalšími kolíky, prádlo se sbíralo ze šňůr a u karavanů se zavíraly všechny otvory. S nepříjemným pocitem jsme pozorovali ze severu se blížící černou clonu mraků. Rozhlas varoval: Extrémní horko má vystřídat studená vlna, což přinese silné

poryvy větru, které mohou způsobit mnoho škod. Ujet jsme nemohli, a tak jsme se začali modlit. Rozpoutala se bouře, provazce deště proměnily tábořiště v bažinu, do toho přišly kroupy, které dlouhé hodiny bubnovaly na karavan. V rozhlasových zprávách jsme slyšeli o obrovských škodách, vyvrácených stromech, evakuacích do nouzových příbytků, výpadcích elektřiny. Po odeznění bouře jsme si šli prohlédnout okolí. K našemu překvapení nedošlo v kempu k žádným velkým škodám. Někteří mluvili o zázraku, že jsme to tak dobře přestáli. Za tento tzv. zázrak děkujeme našim duchovním pomocníkům. Opět důkaz toho, že se na ně můžeme spolehnout.

- Jedné srpnové noci se přes nás přehnala bouřka. Zhasla nám světla, a tak jsem šla se svíčkou v ruce k oknu, abych se podívala, zda sousedé svítí. Ve světle pouličních lamp jsem na ulici spatřila ležet před naším domem rozházené eternitové desky. To muselo uhodit do našeho domu! Šla jsem na půdu a přímo nad ložnicí uviděla ve střeše dřeváky. Kouř či spálené trámy tam nebyly, takže jsem hasiče nevolala. Rozestavit kýble jsem dokázala sama.

Během práce mi přišla myšlenka: „Duchovní ochránče, pomoz mi, prosím!“ Pak se tato myšlenka změnila na „Bůh je láska!“ Mohu jen říci, že jsem cítila pomocnou sílu od mých průvodců, jinak bych tuhle situaci s takovým klidem a přehledem nezvládla. Větou „Bůh je láska“ jsem zahnala negativní působení temných sil. Zajisté, že mě později napadly myšlenky jako: „Jak to, že se mi to stalo?“ nebo „Co všechno se mohlo stát,“ ale silná víra v Boha a nekonečná vděčnost mi dodaly sílu. Doufám, že jsem v této zkoušce obstála. Na této zkušenosti budu stavět i v budoucnu.

Meruňkový džem

Po ranní modlitbě si беру kartičky s Emanuelovými moudrými myšlenkami do ruky a prosím duchovního průvodce, aby mě upozornil na to, o čem mám přemýšlet. Vícekrát za sebou jsem si vytáhla kartičku: „Nikdy nepochybuj o moudrosti Stvořitele. I pro tebe má připravený zázrak, pokud si ho zasloužíš.“

Určitě jsem v životě vícekrát zažila něco jako zázrak, ale tehdy jsem to tak nevnímala. Avšake večer před odjezdem na duchovní seminář jsem zázrak

prožila vědomě. Kolem osmé večer mi volal známý, že mi přiveze meruňky ze zahrady. Chtěla jsem je ještě ten večer zpracovat na marmeládu. Vzala jsem tedy ten největší hrnec, aby se mi tam všechny vešly najednou, a když byla marmeláda hotová, zjistila jsem, že hrnec sama neunesu. Poprosila jsem manžela o pomoc, když jsem náhle se skleničkou v ruce ucítila ohromnou bolest a viděla, jak mi vroucí marmeláda teče po ruce. Ihned jsem ruku dala pod proud studené vody a horoucně prosila ochránce, abychom mohli práci dokončit. Když jsem šla spát, byla jsem stále rozrušená, ale s podivem jsem zjistila, že žádné popáleniny nemám, a tak jsme ráno mohli v pohodě odjet. Děkuji všem neviditelným duchovním přátelům a obzvlášť duchovním průvodcům.

V den setkání je to jiné

Svoji vážnou nemoc jsem zvládl bez konvenční medicíny s pomocí čistého duchovního světa a díky tělesné a duchovní očistě. Ale stále jsem vystaven chemickým zátěžím, technickým problémům a navíc jsem hodně senzitivní, takže bývám často unavený a potýkám se s rovnováhou těla. To je ovšem problém, pokud mám řídit auto. Z lidského hlediska je proto skoro neuvěřitelné, že pokaždé, když jedu na setkání do hlavního města, jsem schopen takovou dálku řídit, cítím klid, neobyčejnou sílu a naději, dokonce mám energii zastavit při zpáteční cestě v restauraci na jídlo a vést s přáteli rozhovory na duchovní témata.

Děkuji skrze anděla strážného všem pomocníkům světlého duchovního světa za veškerou pomoc.

Změna myšlení

„Ode dneška jinak přemýšlím,“ slyším v telefonu rozrušený hlas starší příbuzné žijící v USA. Často si dlouze telefonujeme a řešíme mezilidské vztahy. Bydlí v domově důchodců nedaleko její starší sestry. Chce, abych ji neustále informovala o duchovních zákonitostech, proto jsem jí mailem poslala informaci o pozemské smrti jedné naší sestry a jejích prvních zážitcích v nadzemí (viz R86 kapitola Ingeborg). „Ten text byl velmi zajímavý, až tak, že jsem začala mít výčitky svědomí!“ Nevěděla jsem proč. „Ona prosí za odpuštění i ty, kterým mohla uškodit v myšlenkách! Viš, já se ke své sestře sice

pěkně chovám, ale občas o ní nepěkně smýšlím.“ A v nadzemí to vyjde najevo! „Začnu ihned o sestře smýšlet jen pozitivně. Nechci mít později problémy a toto ještě zde napravím.“ Pogratalovala jsem jí za správné rozhodnutí. Opět nám naši přátelé z nadzemí pomohli změnit situaci v dobro.

Skvrna na saku

Chtěl jsem si vzít po letní pauze na setkání lněné sako, abych ho alespoň jednou za rok provětral. K mému nemilému překvapení jsem zjistil, že je na něm několik skvrn. Zkoušel jsem je vymýt vodou, ale neúspěšně. Poprosil jsem o radu příbuznou, doporučila čistírnu. Paní v čistírně však usoudila, že je škoda peněz, protože skvrna nepustí. Poprosil jsem tedy svého ochránce o pomoc, zeptal se, jaký mám zvolit program u pračky a jaký použít prostředek. Přišlo mi: 60 stupňů, prášek na vlnu. Opravdu, sako bylo jako nové. Děkuji duchovnímu příteli.

Micka

Vyndala jsem si Rozhovory a už mi na nich 20 minut sedí Micka (kočka). To dělá vždycky. Když je otevřu na stole, vecpe se na papír a užívá si to. U „normálních“ knih a časopisů to nedělá :-). Ona ví :-).

Šedý zákal

Blížila se operace mého oka. „Neboj se, bude to dobré,“ řekla mi Pavla. A opravdu. Před zákrokem byly ostatní pacientky nervózní, zatímco já pociťovala klid.

Vánoční žehnání svíček

Proběhne v neděli 17. 12. 2017 po 10. hodině, hned po úvodním Hardusově slovu. Svíčky opět požehná Josef z Nazaretu. I naši čtenáři mohou po zklidnění usednout, položit vedle zapálené svíčky další svíčky či jiné předměty s prosbou, aby do nich vstoupil žehnající Kristův paprsek.

Pavla Kašparcová roku 2003: „Až pak budete později sedět u takové svíčky a hovořit s Josefem z N. o svých přáních, starostech a touhách, můžete pocítit jeho přítomnost a lásku. Je překrásná bytost, důvěřujte mu!“